

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind împărțirea administrativ-teritorială a României

Realizarea unei așezări normale a dezvoltării României pe principii europene, impune de urgență o nouă reîmpărțire administrativ-teritorială, care să ducă la sporirea posibilităților economice ale comunităților locale în a-și asigura fondurile necesare realizării unei adevărate autonomii administrative.

Actuala situație nu mai poate continua, ea fiind depășită de realitate, comunitățile nu au nicio șansă de a prospera, iar reducerea natalității a făcut ca unele localități să scadă sub limita normală din punct de vedere a numărului de locuitori, număr minim care ar permite menținerea unei administrații eficiente și realizarea unor servicii publice pentru toți locuitorii comunelor.

Ambițiile politice, fără o chibzuită analiză, au făcut ca numărul comunelor să crească foarte mult după 1989, concomitent cu o scădere accentuată a economiei și populației.

Se discută această problemă de către toate grupurile parlamentare, de președinție, de organizații guvernamentale și nonguvernamentale, iar acum cred că a sosit momentul ca acest lucru să se întâmple, adică o nouă lege a împărțirii administrativ-teritoriale.

Ideea de bază a acestei proiecții este ca, prin trecerea unui număr cât mai mare de responsabilități la autorităților publice locale, să sporim și reprezentativitatea acestora, lucru posibil prin comasarea localităților, astfel încât numărul celor care susțin financiar o administrație publică locală să fie cât mai mare. Noi avem responsabilitatea asigurării unor condiții aproximativ egale pentru toate administrațiile publice locale, inclusiv financiare, și de aceea creșterea lor numerică și al suprafeței este o cale corectă și necesară, altfel permanent unele administrații locale vor fi la cheremul consiliului județean sau vor intra în faliment, iar autonomia acestora va fi mai mult o vorbă fără valoare.

Condițiile economice actuale și viitoare ne obligă să luăm măsuri de reducere a aparatului administrative, iar o parte însemnată a acestui o reprezintă angajații primăriile și ai consiliile locale. Ne revine sarcina ca prin legi clare, care le stabilesc responsabilitățile, să așezăm administrațiile locale cu adevărat pe principii economice și de eficiență. Nu ne mai putem permite să susținem de la bugetele locale și național un număr mare de funcționari, care dacă nu au resurse financiare la dispoziție nu prea au ce face. Flexibilizare structurilor de putere locale, utilizarea de către aceste a organizațiilor specializate private pentru a-și acoperii nevoile

de expertiză pe majoritatea domeniilor, ar duce la reducerea personalului în administrație și implicit la sporirea fondurilor avute la dispoziție pentru investiții.

Considerăm că reîmpărțirea administrativ-teritorială în limitele actualei Constituții se poate face prin reducerea numărului de comune.

O prea pronunțată mândrie locală nu trebuie să ne facă să avem rețineri în a gândi pentru viitorul acestei țări, iar rezolvare problemelor privind infrastructura de transporturi, apă și canal, învățământ, sănătate trebuie să le situăm înaintea celor politice sau de grup. Puterea economică a unei comunități îi dă cu adevărat autonomie acesteia, nu numărul primarilor și a consilierilor locali. Dacă nu avem ce împărți, putem ca în fiecare comunitate să avem sute de consilieri, tot nu se va întâmpla nimic pe linia ridicării nivelului de trai a cetățenilor. Viitorul este al reducerii taxelor și impozitelor pentru cetățean, ceea ce presupune și reducerea, pe cale de consecință, a cheltuielilor, dar acest lucru nu va fi posibil dacă fărâmițarea administrativă va continua și nu vom începe un proces invers, de coagulare a localităților, în entități mult mai puternice și cu posibilități adevărate de a-și manifesta autonomia, stipulată în lege română.

În sensul celor arătate mai sus considerăm ca în România comunele trebuie să fie astfel structurate încât să aibă între 5000 și 10000 locuitori, orașele între 10001 și 50000 locuitori, iar orașele care sunt declarate municipii trebuie să aibă peste 50001 locuitori. Chiar dacă va trebui să umblăm din sat în sat trebuie să-i lămurim pe concetățenii noștri de necesitatea reasezării administrativ-teritoriale, pentru că altfel banii lor se duc doar în salarii, fără nici un efect asupra bunei lor stări. Nu putem să nu ne gândim la viitorul copiilor noștri, ori pentru a lăsa ceva după noi ne trebuie resurse financiare, care pot fi obținute printr-o creștere continuă a activității economice și prin economisirea fiecărui leu.

Nu putem să mai acceptăm actuala situație, deoarece astfel se scurg fonduri strict necesare dezvoltării localităților, iar statul va putea interveni tot mai puțin cu fonduri, mai ales că banii ajung doar pentru salariile din administrațiile publice locale.

Comunitățile slabe nasc corupție, instabilitate și sărăcie ceea ce o societate care se dorește să intre cu adevărat în Europa, nu le poate accepta, și de aceea noi trebuie să luăm de la cei care au o stare mult mai bună decât a concetățenilor noștri ce e mai bun pentru ca România reală, cum le place să spună celor care văd neajunsurile, să semene tot mai mult cu o Germanie reală.

Nu ne mai putem permite să ne prefacem că nu pricepem că una din cauzele importante care ne trag înapoi este, în afară de administrația centrală superstufoasă, administrația locală care s-a multiplicat de câteva ori după 1989. Este foarte important să punem diagnosticul corect la problemele cu care ne confruntăm, iar realizarea unei noi împărțiri administrative a României

este o problemă prioritară pentru a ne îndeplini corect și așa cum am scris în Programul de guvernare, obligațiile față de cei care ne-au ales.

Noi trebuie să ducem în localitățile mici apa, canalizare, justiția, școala, serviciile publice privind evidența persoanei, sănătatea, ordinea și liniștea publică și să scoatem sărăcia și lipsurile care afectează grav aceste localități.

Nu credem că mai trebuie argumentat mult în această expunere de motive necesitatea realizării noii împărțiri administrativ-teritoriale a României.

INIȚIATORI:

Dobra Nicolae – senator PDL

